

T. Durden, ZEROHEDGE: PROBÍHÁ CELOSVĚTOVÝ KOORDINOVANÝ NÁJEZD NA USA?

- CZ24 News | 18. dubna 2023

USA: Když jsem tento týden mluvil se svým kamarádem o tom, že se Spojené státy v mnoha sektorech zjevně hroutí zevnitř, tak ten můj kamarád zdůraznil:

„Není to jen zevnitř. Po celém světě je panika s nájezdem na Spojené státy od různých zemí a podnikatelských subjektů. Stejně, jako probíhal nájezd na banky s vybíráním vkladů po kolapsu Silicon Valley Bank, tak mnohé země buď uvažují, že přemístí alespoň část své loajality, aktiv a závazků od té banky, kterou je Amerika, k bance Čínské nebo jinam.“

Nebyl to jen nějaký človíček, co v drbech z balkónu kecá o současných poměrech, co si kouše nehty, kdy mu přijdou sociální dávky nebo penze, aby běžel na poštu. Byl to bývalý hodně vysoký činitel americké vlády a teď generální ředitel, tj. někdo, kdo je ve správních radách několika společností. Má obrovskou zkušenost z reálného světa a z businessu, ale myslí si, že Spojené státy jsou možná na pokraji kolapsu.

A zdaleka není sám, kdo si to myslí.

Někteří se děsí, že Bidenova administrativa ztrácí kontrolu nad naší jižní hranicí; ztrácí kontrolu nad našimi zahnívajícími, zločinem zamořenými velkoměsty; vyvolává recesi; demonizuje a zbytečně ničí průmysl fosilních paliv spolu s protlačováním mizerných a dotovaných „Zelených“ energetických alternativ; nechala při stažení svých vojsk a opuštění spojence miliardy dolarů vojenské techniky v Afghánistánu, což by mohlo vést ke spuštění jaderného úderu; odvrací se kvůli ideologickým rozporům od Izraele, zatímco Turecko a další vyzývají Araby a muslimy, aby se spojili k rozdrčení Židovského státu; oslabuje naše vojska jedním „pokrokářským“ ediktem za druhým; zaměřuje se na otázky „trans“ osob na úkor rozpadajících se dopravních infrastruktur; podněcuje militanty boje za tzv. sociální spravedlnost na našich vysokých školách a univerzitách; a oslabuje dolar (měnu, na které svět nejvíce závisí).

Je tedy čemu se divit, když pak země jako Francie, Indie, Saúdská Arábie, Japonsko, Mexiko, Brazílie a další náhle diverzifikují sázky svého portfolia mimo Spojené státy americké, aby tam našli partnerství a stabilitu?

Kromě všech těchto problémů mají teď naši spojenci a různé zahraniční korporace legitimní obavy, když si říkají, co zůstane mezi nimi a Spojenými státy soukromé a bezpečné, při pohledu na ohromný a údajně zinscenovaný únik tajných dokumentů Pentagonu.

Kdo je spojencem nebo zahraničním business partnerem, co se mu dá věřit? A co je důležitější, v očích některých těch zemí a zahraničních podniků, kdo se ukazuje být stabilnějším a spolehlivějším partnerem pro nadcházející roky a desetiletí?

Příkladem světového vůdce diverzifikujícího své sázky je francouzský prezident Emmanuel Macron, co nedávno cestoval do Pekingu, aby se sešel s čínským prezidentem Si Ťin-pingem. Macron necestoval sám. Měl s sebou Ursulu von der Leyen, předsedkyni Evropské komise. Někteří na to pohlíží jako Macronům inzerát, že při schůzce se Si Ťin-pingem je většina Evropské unie v duchu s ním.

Při svém návratu do Francie po této schůzce Macron zdůrazňoval, že Evropané by neměli být „jen nohsledi Ameriky“ a „nechat se chytit do krizí, které nejsou naše.“ Ač francouzský vůdce zjevně vykřikoval stovkou písmem, tak by člověk měl číst mezi řádky a vyčíst, že myslí, že se nesmí nechat zavléct příliš hluboko do Ukrajinské války nebo obrany Tchaj-wanu, kdyby tam Čína vpadla. Ta poslední partie byla rajskou hudbou pro uši čínského šéfa Siho.

Dalšího máme mexického prezidenta Andrése Manuela López Obradora, který už měsíce kritizuje a zpochybňuje vůdčí úlohu Spojených států, kdy USA prohlašuje za „oligarchii, ne skutečnou demokracii.“ Hrozil sabotováním výzev amerických vojenských zásahů proti mexickým kartelům a dal jasně najevo, že se vůbec nebojí střetu s tím, na co pohlíží jako na Spojené státy v úpadku.

Nebo zprávy z minulého měsíce, že Saúdská Arábie se chystá vstoupit do Čínou vedeného asijského bezpečnostního a ekonomického bloku Šanghajska organizace pro spolupráci (SCO), když už v ní dostala status partnera k dialogu. Kromě Číny a Ruska jsou v tom bloku i Indie, Pákistán a řada postsovětských států. Je to organizace, od které nelze čekat, že by jí šlo o nejlepší zájmy Spojených států.

Jak to během interview jasně řekl saúdský analytik a spisovatel Ali Shihabi:

„Tradiční monogamní vztahy s USA jsou už pryč. A dáváme se do mnohem otevřenější vztahů, sice silných s USA, ale stejně silných i s Čínou, Indií, Británií, Francií a dalšími.“

Nakonec tu máme Brazílii, nejdůležitějšího obchodního partnera Číny v Jižní Americe, která s ní oznámila novou dohodu o vedení vzájemných obchodů v jejich vlastních měnách místo v US dolarech. Tento krok nejenže šokoval mnohé v americké vládě, ale otevřel oči i jiným po celém světě, že je tu možnost odpoutat se od dolaru.

Leckdo si myslí, že tyto věci se dějí, kvůli rostoucímu počtu politiků a vůdců businessu celého světa, kteří už ve Spojené státy ztratili důvěru a myslí si, že naše země je opravdu v rozkladu, úpadku a je čím dál polarizovanější a zpolitizovanější. Urychlí takové obavy „nájezd na Banku Spojených států“ s odlivem aktiv do Číny či dokonce do Ruska?

Jen čas to ukáže. Ale stejně jako u kolapsu Silicon Valley Bank, jsou tu příznaky, kterým by analytici měli věnovat pozornost.

AUTOR: Tyler Durden

[ZDROJ](#)